

รายงานการจัดการอบรมโครงการพัฒนาความรู้บุคลากรในการเสริมสร้างวินัย คุณธรรม จริยธรรม
เพื่อป้องกันการทุจริตและผลประโยชน์ทับซ้อน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗
เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๗

ณ ห้องประชุมอินทนิล โรงพยาบาลมวกเหล็ก

โรงพยาบาลมวกเหล็กจัดการอบรมโครงการพัฒนาความรู้บุคลากรในการเสริมสร้างวินัย คุณธรรม จริยธรรม เพื่อป้องกันการทุจริตและผลประโยชน์ทับซ้อน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๗ ณ ห้องประชุมอินทนิล โรงพยาบาลมวกเหล็ก

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้เกี่ยวกับการเสริมสร้างและพัฒนาทางด้านจริยธรรม และการมีวินัยรวมทั้งการป้องกันมิให้กระทำผิดวินัย
๒. เพื่อพัฒนาเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้เรื่องการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน หลักสูตรทุจริตศึกษา
๓. ส่งเสริมให้โรงพยาบาลมวกเหล็ก มีการเสริมสร้างวัฒนธรรมสุจริตและต่อต้านการทุจริตภายใต้แนวคิด “จิตพอเพียงต้านทุจริต”
๔. ส่งเสริมให้โรงพยาบาลมวกเหล็ก มุ่งมั่นที่จะป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน

กลุ่มเป้าหมาย

บุคลากรโรงพยาบาลมวกเหล็ก จำนวน ๒๑๙ คน

เนื้อหาการอบรม

๑. วินัยข้าราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ วินัยพนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และลูกจ้างประจำ

บทวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑		
มาตรา ๘๒ ข้อปฏิบัติ	มาตรา ๘๓ ข้อห้าม	มาตรา ๘๕ ฝักวินัยอย่างร้ายแรง
<p>(๑) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม</p> <p>(๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ</p> <p>(๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจอุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ</p> <p>(๔) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดชินหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิมผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม</p> <p>(๕) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้</p> <p>(๖) ต้องรักษาความลับของทางราชการ</p> <p>(๗) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคีและต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ</p> <p>(๘) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน</p> <p>(๙) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติกรอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชนกับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วย</p> <p>(๑๐) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย</p> <p>(๑๑) กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.</p>	<p>(๑) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย</p> <p>(๒) ต้องไม่ปฏิบัติราชการอันเป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตนเว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว</p> <p>(๓) ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น</p> <p>(๔) ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ</p> <p>(๕) ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน</p> <p>(๖) ต้องไม่เป็นการกรรมาการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในทางหุ้นส่วนหรือบริษัท</p> <p>(๗) ต้องไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง กดขี่ หรือข่มเหงกันในการปฏิบัติราชการ</p> <p>(๘) ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.</p> <p>(๙) ต้องไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ</p> <p>(๑๐) ไม่กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.</p>	<p>(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต</p> <p>(๒) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง</p> <p>(๓) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ</p> <p>(๔) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง</p> <p>(๕) ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือทำร้ายประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง</p> <p>(๖) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(๗) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใดๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๒ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง</p> <p>(๘) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใดๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๐ วรรคสองและมาตรา ๘๒ (๑๑) หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ (๑๐) ที่มีกฎ ก.พ. กำหนดให้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง</p>

ผู้ถูกลงโทษ	โทษวินัย	ผู้ลงนามใบคำสั่งลงโทษ	ผู้พิจารณา
ข้าราชการ	ร้ายแรงและไม่ร้ายแรง	1. นายกรัฐมนตรี/รมว./ปลัดกระทรวง 2. อธิบดี / พวจ. 3. ผู้รับมอบอำนาจจาก 1-2	ก.พ.ด.
พนักงานราชการ	ร้ายแรงและไม่ร้ายแรง	1. ปลัดกระทรวง (กรม สป.) 2. อธิบดี / พวจ. ที่รับมอบจาก สป. 3. ผู้รับมอบอำนาจจาก 1-2	ผู้ออกคำสั่ง และ ผบ. ชั้น เหนือตามกฎ 4
ลูกจ้างประจำ	อย่างร้ายแรงและไม่ร้ายแรง	1. ปลัดกระทรวง (กรม สป.) 2. อธิบดี / พวจ. ที่รับมอบจาก สป. 3. ผู้รับมอบอำนาจจาก 1-2	อ.ก.พ.กระทรวง
	ไม่ร้ายแรง	หน.หน่วยงาน/หน.ส่วนราชการของ สป./กรม เช่น ผอ.กอง/สำนัก/รพ./	- อ.ก.พ.สป. - อ.ก.พ.จังหวัด - อ.ก.พ.กรม
พกส.	อย่างร้ายแรงและไม่ร้ายแรง	1. ปลัดกระทรวง (กรม สป.) 2. อธิบดี 3. ผอ.รพสต./ผอ.รพช.รพท.รพศ. บพ.สสจ.สสจ. 4. ผอ.กอง/สำนัก/ผบ.ต่ำกว่าอธิบดี	รมว.สธ. ปลัดกระทรวง พวจ. อธิบดี

๒. ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐ การทำละเมิด

๑. กระทำโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่อ
๒. ต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมาย
๓. ทำให้เขาเสียหายถึงแก่ ชีวิต ร่างกายอนามัย เสรีภาพ ทรัพย์สิน หรือสิทธิ

ความรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน

ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ให้แก่

ผู้เสียหาย/ทายาท

๑. คินทรัพย์สิน หรือค่าใช้จ่าย
๒. ชดใช้ค่าเสียหาย เช่น
 - ค่าปลงศพ และค่าใช้จ่ายจำเป็นอื่น ๆ
 - ค่าขาดไร้อุปการะ
 - ค่าขาดแรงงาน
 - ค่ารักษาพยาบาล

- ค่าขาดประโยชน์นำมาหาได้

ประมาท

๑. การกระทำ ที่มีได้กระทำโดยเจตนา

๒. แต่กระทำโดยปราศจากความระมัดระวังซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจะต้องมีตามวิสัยและ

พฤติการณ์

๓. และผู้กระทำอาจใช้ความระมัดระวังเช่นนั้นได้ แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่

ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

๑. มีลักษณะไปในทางที่บุคคลนั้น ได้กระทำไปโดยขาดความระมัดระวัง

๒. ที่เบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์มาตรฐานอย่างมาก เช่น พึงคาดเห็นได้ว่าความเสียหายอาจเกิดขึ้นได้ หรือ หากความระมัดระวังเล็กน้อย ก็คงคาดเห็นการอันอาจเกิดความเสียหายเช่นนั้น

พ.ร.บ.ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

คำนิยาม ที่สำคัญของกฎหมาย

๑. เจ้าหน้าที่ หมายถึง

- ข้าราชการ/พนักงาน/ลูกจ้าง

- ผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่น ไม่ว่าจะแต่งตั้งในฐานะกรรมการ หรือฐานะอื่นใด

๒. หน่วยงานของรัฐ หมายถึง

- กระทรวง/ทบวง/กรม/ส่วนราชการอื่น

- ราชการภูมิภาค/ราชการท้องถิ่น/รัฐวิสาหกิจ

- หน่วยงานอื่นของรัฐที่พระกฤษฎีกากำหนดไว้

ประเด็นสำคัญเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิด

๑. เมื่อเกิดความเสียหายแก่ หน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลภายนอก

■ หน่วยงานของรัฐเสียหาย เช่น ทรัพย์สินเสียหาย

■ บุคคลภายนอกเสียหาย เช่น ๑) ตาย ๒) บาดเจ็บ ๓) ทรัพย์สิน/สิทธิ เสียหาย

๒. ความเสียหายตาม ๑ นั้นเกิดจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

๓. กรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิด ต่อหน่วยงานของรัฐ หรือต่อบุคคลภายนอก ทำให้ได้รับความเสียหาย

๓.๑ กรณีจงใจ หรือ ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เจ้าหน้าที่ต้องรับผิด (เกิดจากการกระทำ/ละเว้นการกระทำ ของผู้นั้น)

๓.๒ กรณีประมาทเลินเล่อไม่ร้ายแรงเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิด

ตัวอย่างกรณีหน่วยงานของรัฐเสียหาย

๑) ทางราชการต้องจ่ายค่าเสียหายคดีรักษาพยาบาล

๒) รถราชการเสียหาย

๓) ทรัพย์สินราชการเสียหาย/สูญหาย/ถูกโจรกรรม

๔) เบิกจ่ายเงินโดยผิดกฎหมาย/ระเบียบ

- ๕) การจัดซื้อ/จัดจ้าง
- ๖) ทุจริต/ยักยอกเงินของทางราชการ
- ๗) เพลิงไหม้

๔. กรณีทำให้บุคคลภายนอก (เอกชน) เสียหาย

ก. หน่วยงานของรัฐ ต้องความรับผิดชอบต่อผู้เสียหายในผลแห่งการละเมิดของ จนท. ดังนี้

(๑) จนท.ประมาทเลินเล่อไม่ร้ายแรง

- หน่วยงานของรัฐ ต้องรับผิดชอบใช้ๆให้แก่ผู้เสียหาย
- จนท.ไม่ต้องรับผิดชอบใช้ๆ

(๒) จนท.จงใจ/ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

- หน่วยงานของรัฐ ต้องชดใช้แทนไปก่อน
- แล้วใช้สิทธิไล่เบี้ยจาก จนท.ในภายหลัง

ข. สิทธิของบุคคลภายนอก (ผู้เสียหาย)

(๑) ยื่นคำขอค่าสินไหมทดแทน ต่อหน่วยงานของรัฐ

- หน่วยงานของรัฐ ต้องออกใบรับเรื่องให้ผู้ขอและต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน (ถ้าไม่เสร็จ ขอยายเวลาต่อ รรมว.ได้อีก ๑๘๐ วัน)
- เมื่อหน่วยงานของรัฐมีคำสั่ง ถ้าผู้เสียหายไม่พอใจผลการวินิจฉัย มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาล

: ศาลปกครอง ภายใน ๙๐ วัน นับแต่ทราบ

: ศาลยุติธรรม ภายในอายุความ ปพพ.มาตรา ๔๔๘

(๒) ยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง/ศาลยุติธรรม โดย

- อาจฟ้องหน่วยงานของรัฐได้
- แต่จะฟ้อง จนท.ไม่ได้

๕. จนท.กระทำละเมิดที่มีไซ้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่

๕.๑ กรณีทำให้หน่วยงานของรัฐเสียหาย

(๑) จนท. ต้องรับผิดชอบใช้ ตามหลัก ป.พ.พ.

(๒) ต้องรับผิดชอบทุกกรณี ทั้งประมาทเลินเล่อไม่ร้ายแรง/ร้ายแรง/จงใจ

๕.๒ กรณีทำให้บุคคลภายนอกเสียหาย

(๑) จนท. ต้องรับผิดชอบใช้ เป็นการส่วนตัว

(๒) สิทธิฟ้องคดีของบุคคลภายนอก

- อาจฟ้อง จนท.ได้
- แต่จะฟ้องหน่วยงานของรัฐ ไม่ได้

๖. การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน/การไล่เบี้ย

กรณี จนท.ปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งได้กระทำผิดโดยจงใจ/ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ทำให้หน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลภายนอกเสียหาย

- (๑) กรณีกระทำละเมิดหลายคน ไม่ใช่หลักฐานนี้ร่วม
- (๒) ไม่ต้องชดใช้เต็มจำนวนก็ได้ จะมีเพียงใดให้คำนึงถึง
 - ระดับความร้ายแรงในการกระทำ และ
 - ความเป็นธรรม ในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์
- (๓) การหักส่วนความรับผิดชอบด้วย กรณีเกิดจาก
 - ความผิด/ความบกพร่อง ของหน่วยงานของรัฐ
 - ระบบการดำเนินงานส่วนรวม

๓. คุณธรรม จริยธรรม วินัยและการรักษาวินัย

คุณธรรม คือ...สภาพคุณงามความดี ได้แก่ “ความดีที่อยู่ภายใน”

จริยธรรม คือ...

ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ

ศีลธรรม, กฎศีลธรรม ความประพฤติดี

- ความดีงาม หลักแห่งการประพฤติที่ดีงาม
- หลักศีลธรรม หลักศาสนาของทุกศาสนา
- มาตรฐานของความดีงาม ดูจากตนเองและคนอื่นในสังคม ความถูกต้องที่คนในสังคมเห็นพ้องต้องกัน

พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๕ มาตรฐานทางจริยธรรม คือ หลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติ อย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งจะต้องประกอบด้วย

(๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนาพระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่

(๓) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

(๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ

(๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

(๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ

มาตรฐานทางจริยธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้เป็นหลักสำคัญ ในการจัดทาประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐที่จะกำหนดเป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เกี่ยวกับสภาพคุณงามความดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้อง ยึดถือสำหรับการปฏิบัติงาน การตัดสินใจความถูกต้อง การปฏิบัติที่ควรกระทำหรือไม่ควรกระทำ ตลอดจนการดำรงตนในการรักษาความดีและละเว้นความชั่ว

มาตรา ๖ ให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของหน่วยงาน ของรัฐ มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรม สำหรับเจ้าหน้าที่ ของรัฐที่อยู่ในความรับผิดชอบ

ข้าราชการที่ถูกลงโทษวินัยเรียงลำดับตามประเภทความผิด ๓ ลำดับ ดังนี้

๑. ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตาม กม./ระเบียบและไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
๒. ประพฤติชั่ว/ประพฤติเสื่อมเสีย
๓. ละทิ้งหน้าที่ราชการ/ขาดงาน

๔. การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน โดยใช้หลักสุจริต

กฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๑. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๑

๒. พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตพ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมสรุป ดังนี้

มาตรา ๔๐ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ และเป็นกรณีมีมูลความผิดทางวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงานเอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตามมาตรา ๔๑ จะใช้สิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องใช้สิทธิดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๔๑ เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๔๐ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องและให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนส่งสำเนาคำสั่งลงโทษดังกล่าวไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๔๐ เป็นความผิดทางอาญาด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง รายงานเอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป โดยให้ถือว่าการดำเนินคดีและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๕๐ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตในภาครัฐ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้ แม้ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นไม่เกินห้าปี นอกจากตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท.มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการ

ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือวันที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นในกรณีที่มีการกล่าวหาเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่งกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และในกรณีที่การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางอาญาด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามมาตรา ๔๕

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตพ.ศ. ๒๕๖๑

(บังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๒กรกฎาคม ๒๕๖๑)

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ หมายความว่า ข้าราชการ ...ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ ฯลฯ

มาตรา ๙๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้สอบสวนแล้วมีมติวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งรายงาน สำนวนการไต่สวน เอกสารหลักฐาน สำเนาอิเล็กทรอนิกส์ และคำวินิจฉัยไปยังอัยการสูงสุดภายใน ๓๐ วัน เพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อไป

(๒) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งรายงาน สำนวนการไต่สวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนภายใน ๓๐ วันเพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป

มาตรา ๙๓ เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีอาญาตามมาตรา ๙๑ ให้อัยการสูงสุดพิจารณาเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่ได้รับสำนวน

มาตรา ๙๘ เมื่อผู้บังคับบัญชา...ได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๙๑ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชา...ผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่กรณี

ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณา สั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง จากคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชา...ได้รับแจ้งมติที่ได้ขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาทบทวนตามมาตรา ๙๙ วรรคสอง ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยมูลความผิด เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๘ แล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป

มาตรา ๑๐๑ ผู้ซึ่งถูกลงโทษ ที่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง จะฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ถูกลงโทษโดยไม่ต้องอุทธรณ์ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูก

ลงโทษนั้น หรือจะดำเนินการอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษ ของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือ ข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกลงโทษนั้นก่อนก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษมา คดีไปฟ้องต่อศาลปกครองโดยมิได้ฟ้องคณะกรรมการ ป ป ช ให้ศาล ปกครองแจ้งให้คณะกรรมการ ป ป ช. ทราบ และให้คณะกรรมการ ป ป ช.

มีสิทธิขอเข้ามาเป็นคู่กรณีในคดีด้วยได้

ทุจริต : ประพฤติชั่ว คดโกง โกง ไม่ซื่อตรง (พจนานุกรม)

โดยทุจริต : เพื่อแสวงหาประโยชน์ ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย สำหรับตนเองหรือผู้อื่น (ประมวลกฎหมายอาญา)

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม (ผลประโยชน์ทับซ้อน)

หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการใดๆ ตามอำนาจหน้าที่เพื่อ ประโยชน์ส่วนรวม แต่กลับ เข้าไปมีส่วนได้เสียกับกิจกรรมหรือการดำเนินการ ที่เอื้อผลประโยชน์ให้กับตน หรือพวกพ้อง ทำให้การใช้อำนาจ หน้าที่เป็นไป โดยไม่สุจริต ก่อให้เกิดผลเสียต่อภาครัฐ โดยการกระทำที่เข้าข่ายผลประโยชน์ ทับซ้อนการขัดกัน ระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม มีได้หลายรูปแบบไม่จำกัดอยู่เฉพาะในรูปแบบของตัวเงิน หรือ ทรัพย์สินเท่านั้น แต่รวมถึงผลประโยชน์อื่น ๆ ไม่ได้อยู่ในรูปแบบของตัวเงินหรือทรัพย์สินด้วยรูปแบบของการขัดกัน ระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมอาจแบ่งออกเป็น ๙ รูปแบบ ดังนี้

๑. การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ
๒. การทำธุรกิจกับตัวเอง หรือเป็นคู่สัญญา
๓. การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งสาธารณะหรือหลังเกษียณ
๔. การทำงานพิเศษ
๕. การรู้ข้อมูลภายใน
๖. การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ธุรกิจส่วนตัว
๗. การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทางการเมือง
๘. การใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์แก่เครือญาติหรือพวกพ้อง
๙. การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่รัฐ หรือหน่วยงานของรัฐอื่น

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีลักษณะการขัดกันระหว่างประโยชน์ ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม

หลักกฎหมาย

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๖ และมาตรา ๑๒๘มีหลักว่า ห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคล

มาตรา ๑๒๘ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากผู้ใด นอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย หรือ กฎ ข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมจรรยา ตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุพการี ผู้สืบสันดานหรือญาติที่ให้ตามประเพณี หรือตามธรรมจรรยาตามฐานานุรูป

บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับกับการรับทรัพย์สินหรือ ประโยชน์อื่นใดของผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ มาแล้ว ยังไม่ถึง ๒ ปี ด้วยโดยอนุโลม

ผลของการฝ่าฝืน

เจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๑๒๙ ให้ถือเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๖๙ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เอกสารประกอบการโครงการพัฒนาความรู้บุคลากรในการเสริมสร้างวินัย คุณธรรม จริยธรรม เพื่อป้องกันการทุจริตและผลประโยชน์ทับซ้อน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

โครงการพัฒนาความรู้บุคลากรในการเสริมสร้างวินัย คุณธรรม จริยธรรม เพื่อป้องกันการทุจริตและผลประโยชน์ทับซ้อน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

๒๖ มีนาคม ๒๕๖๗